

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

May 28

אל תגרשה אלא בבית וגירשה בעלייה (שם)

Maybe this is even according to the חכמים of מאיר ר' :

וחכמים אומרים עלייה בכלל הבית (נדרים נו.)

תנאים ואמוראים

ש"ס in אבא and אבא of the All:

1. אבא אלעזר (חגיגה טז:)
2. אבא אלעזר בן גימל (ביצה יג:)
3. אבא בנימין (ברכות ו.)
4. אבא יוסי בן יוחנן (שקלים יז.)
5. אבא יוסי בן סימאי (יבמות קטו.)
6. אבא חלקיה (תענית כג:)(מכות כד.)
7. אבא שאול (יבמות קט.)
8. אבא שאול בן בטנית (ביצה כט.)
9. אבא שאול בן אימא מרים (כתובות פז.)
10. אבא יודן איש צידן (יבמות קכב.)
11. אבא חנן (יבמות סד:)(יבמות צה:)(זבחים ד.)
12. אבא יוסי בן דוסאי (חגיגה יג:)
13. אבא יוסי בן דוסתאי (ברכות כח.)
14. אבא אומנא (תענית כא:)
15. אבא מרי (ירושלמי סוטה כט.)
16. ר' אבא בריה דר' פפי (ירושלמי סוטה יא:)
17. ר' אבא דמן עכו (סוטה מ.)
18. ר' אבא דמן חיפה (שבת מה:)
19. ר' אבא דמן קסרי (תענית טו:)
20. ר' אבא בר זמינא (שקלים יג:)
21. אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי (יומא דף פד עמוד א)
22. אבא בר כהנא (שבת דף קכ עמוד ב)
23. אבא בר זבדא (שבת ס:)
24. אבא בר אבינא (שבת ס:)
25. אבא בר לוי (כתובות נז:)
26. אבא בר זוטרא (גיטין לח.)
27. אבא אחוה דר' יהודה בר זבדי (יבמות פג:)
28. אבא בריה דר' חייא בר אבא (ברכות ה.)

דף יומי דאס וואס דאס

אבא

1. ר' אבא (ברכות כד:) (גיטין לד:)
2. אבא בר אבא (ברכות יח:)
3. רב (אי הכי אמר אבא) (שבת נג.).

The mentions there were two אש' but he doesn't mention that there were two אבא , but I wanted to say that there were two אבא's.

Here is the other אש' , by the way, since it is right here in גיטין:

אמר ר' זירא אמר ר' חנינא אמר ר' אשי אמר רבי (גיטין לט:)

And these are the words of the התלמוד:

"תרי ר' אשי הוו ואחד ר' אשי הקדמון"

The writes אש' על הגליון right there in י"ב right there in הגהות הגרי"ב:

Here is the גמרא in סוכה:

ת"ר אוכלים אכילת עראי חוץ לסוכה ואין ישינים שינת עראי חוץ לסוכה מ"ט אמר ר' אשי גזירה שמא ירדם א"ל אביי אלא הא דתניא וכו'. (סוכה כו.)

The אש' says about that גלין:

נראה דהיינו ר' אשי הקדמון דאם לא כן איך יצויר שאביי השיב לו הא אביי שכיב קודם רבא כדאיתא כתובות סה. וביום שמת רבא נולד ר' אשי כדאיתא קדושין עב:

Based on the גמרא in גיטין I want to ask is it possible that אש' saw רבי and that would make him very very old at the time he was talking in learning with אביי in סוכה, and who is quoting אש' there in גיטין? It is חנינא , the one that רבי said should be ראש after he passes away (כתובות קג:). So I want to say that it is very likely that this אש' saw רבי. So instead of saying that there were three אש' I want to say there were two and the earlier one lived to a very old age. It is also interesting to note that the one in גיטין would have been in ארץ ישראל, and the one in סוכה might have been in בבל, so if they were the same one then the אש' הקדמון moved to בבל, or he was still in ארץ ישראל and he corresponded with אביי through letters.

Back to our subject: ר' אבא;

In a previous post I wanted to say there were two אבא's.

There was the earlier one who was a תלמיד of יהודה and then went to ארץ ישראל.

1. ר' אבא הוה קא מישתמיט מיניה דרבי יהודה דהוה קא בעי למיסק לארעא דישראל דאמר ר' יהודה כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה שנאמר בבבלה יבאו ושמה יהיו וכו'. (ברכות כד:)

And then he went to ארץ ישראל:

דף יומי דאטאס וואס זאגט

2. כי סליק ר' אבא אמר יהא רעוה דאימא מילתא דתתקבל כי סליק להתם אשכחיה לר' יוחנן ור' חנינא בר פפי ור' זירא ואמרי לה וכו. וכו. (ביצה לח.)

So I want to say there was a later one in the generation of ר' אשי:

אמר ליה ר' אבא לר' אשי (גיטין לד:)(תענית ד.)

However perhaps we can say that there was only one ר' אבא and all the גמרא's where he was talking to ר' אשי these גמרא's are all referring to ר' אשי הקדמון.

So I am concluding exactly like the מבוא התלמוד.

Someone might ask, "This is all a repeat of material from previous posts, have I added additional material that I missed? Did I not get all the אבא's in the previous post? In response here is some גמרא's that I am adding to the שhtickle of עורבא פרח that talk about Ravens.

1. אתא עורבא וקא קרי ליה (גיטין מה.)

2. ל"ק הא בחיורי הא באוכמי (כתובות מט:)

There is an interesting מחלוקת רש"י תוספות here in this last one. תוספות says that these are two species while רש"י says they are the same species and the chicks are white when they are young so the parents don't love the kids as much because they are not the same color as the parents. Then when they grow older they turn black and the parents love them more.

אבימי

I want to say there are at least 3 אבימי's in ש"ס:

1. אבימי בר רב פפי (כתובות נג.)

2. אבימי (כתובות עב:)

3. אבימי בריה דר' אבהו (שבת קיט:)

לעזי רש"י

Category: Colors and Dyes:

סמא פרש"י אורפימינ"ט (שבת קד:)

The modern english word is "Orpiment".

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

An Old French Vord

לעזי תוספות:

Here is an old french vord. The vord is ויר"ד:

Category: Colors and Dyes:

הירדוק ככרתי : משמע שמראהו כצבע שקוראין ויר"ד וכו. (תוס' סוכה לא: ד"ה הירדוק ככרתי)

Here are the current day words for Green:

Spanish	verde
French	vert

You can see that the Spanish word is more similar than the French word.

A חיזוק Vort

מתני' וכו. וכו. ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתיירא מן העבירות שבידו וכו. ר' יוסי אומר אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט וכו. וכו. גמ' איכא בינייהו עבירות דרבנן וכו. בהא אפילו ר' יוסי הגלילי מודה משום דכתיב ולא ימס את לבב אחיו כלבבו (סוטה מד.-מד:)

I want to ask so if someone is scared than he shouldn't go to war. He is either scared or not. Why do we need the speech of the מלחמה?

משוח מלחמה בשעה שהוא מדבר אל העם וכו. וכו. (סוטה מב.)

במלחמה מה הוא אומר אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו כנגד ארבעה דברים שעובדי כוכבים עושין מגיפין ומריעון צווחין ורומסין (סוטה מב:)

I want to suggest that the משוח makes them not scared. He says the four things to them to counteract the four things the עובדי כוכבים do to make them scared. He addresses the source of their fears, and counteracts it. So when the soldiers hear the shouts and the stomping they remember the words of the מלחמה.

אמר ר' יהושע בן לוי המהלך בדרך ואין לו לוויה יעסוק בתורה שנאמר כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרורותיך (סוטה מו:)

Don't worry about being alone. Just keep learning. The תורה will be your companion wherever you go. Don't listen to people who try to scare you and tell you that if you continue learning day and night you will be alone for the rest of your life. It is not true. The תורה will be your companion wherever you go.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאס

פשרוניה

This was the name of a city. There were two אמוראים mentioned in ש"ס.

1. ר' איקא מפשרוניה (עירובין קד.).
2. רבא מפשרוניה

Interesting that I can't find him quoted anywhere, but I see his two sons are quoted:

1. ר' חנינא בריה דרבא מפשרוניה (פסחים עו.).
2. ר' המנונא בריה דרבא מפשרוניה (גיטין מה:)

Touhy

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים (קהלת ג:א)

A time to spit, and a time not to spit.

A time to spit:

1. וכן אורי ליה ר' פפא לפפא תוראה (גיטין יט.).
2. אמר ליה רב לחייא בריה וכן אמר ליה ר' הונא לרבה בריה כל מידעם לא תפלוט קמי רבך לבר מן קרא ודיסא שהן דומין לפתילתא של אבר ואפילו קמי שבור מלכא פלוט (גדרים מט:)
3. ר' יהודה אומר אף משנתלש רוקו בפיו לא יהלך ארבע אמות עד שירוק (עירובין צח:)
4. ר' מאיר וכו'. אמר לה ורוקקין בגויה שבע זמנין והוא טב ליה (ירושלמי סוטה ה.).
5. וירקה בפניו רוק הנראה לדיינים (יבמות קו:)

And a time not to spit:

1. אמר ר"ש לקיש כיח בפני רבו חייב מיתה שנאמר כל משנאי אהבו מות אל תקרי למשנאי אלא למשנאי והא מינס אניס כיח ורק קאמרינן (עירובין צט.).
2. כי את כל מעשה אלקים יביא במשפט על כל נעלם ושמואל אמר זה הרק בפני חבירו ונמאס (חגיגה ה.).

3. משרבו מושכי הרוק רבו היהירים ונתמעטו התלמידים והתורה חוזרת על לומדיה (סוטה מז:)

I want to make a few דיוקים based on this idea that there is a time when it is appropriate to spit, and a time that it is not appropriate. The first דיוק is in חגיגה that שמואל adds נעלם, and the friend is "disgusted". Why is it necessary to say this? Also why is סוטה, "hidden", if the spitting is being done in the open? I want to ask in the גמרא in סוטה, what is the connection between the מושכי הרוק, and the תלמידים becoming מתמעטים?

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

What do the spitters have to do with the תלמידים? Also if spitting is so bad why not just say spitters, why say מושכי, which is the “extenders” of their spits? I want to say in both גמרא's we are dealing with someone who has every right to spit, and the reason is because he is spitting קרא ודייסא which he is supposed to spit out מלכא.

So what is he doing wrong? Even when it is appropriate to spit, there is a way to do it that lessens the chance of your friend becoming disgusted by it. This way is by making the spit travel the shortest possible distance straight down in front of your foot, where you can cover it right away. If someone extends this distance, lengthening the saliva's air-time, and possibly making the distance at which it lands in relation to the spitter so far that covering it over now becomes an inconvenience taking the spitter out of his way, to the point that he might lose interest in covering it over, this is the wrong way to spit. These are the two extremes. I want to say that the difference might be more subtle, and for this reason נעלם in שמואל חגיגה terms it as being hidden, and that it is only something wrong if the friend is disgusted, and not inherently wrong. I want to suggest this is because if the friend is disgusted this is because the spitting was done in a way that made him disgusted, namely, the was “extended”. This is also the connection between the מושכי הרוק and the תלמידים. The תלמידים have to spit as well, and so for them to slightly extend the קרא ודייסא spit slightly is an easy mistake, which requires care not to make. Perhaps this is the פשט in the גמרא in סוטה that it was a sign of the deteriorating spiritual status of the generation that the מושכי הרוק who were fundamentally connected to the תלמידים because these were one and the same, these מושכי הרוק grew in number, and this led to the lessening of the number of תלמידים.

So let's say it was a time to spit. What should be done with the spit now that it has been spat?

דאמר ר' יהודה רוק דורסו לפי תומו (שבת קכא:)

פרש"י שרי משום מאיסותא

I want to suggest maybe רש"י means not just the מאיסותא of having the person stepping on the spit without realizing that he is about to step on spit (like a shock effect), but even just the מאיסותא of having the spit lying there in the open in רשות הרבים.

Perhaps it is of large quantity with extra pieces of כיה as יהודה ר' mentioned in עירובין. Very disgusting.

OK. So the spit has been covered. Are we done? Have we covered all of the הלכות having to do with spit?

Here is one more.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

מר עוקבא הוה שדי רוקא קמיה אתא ההוא גברא כסייה א"ל מאי עבדתוך א"ל דינא אית לי א"ל פסילנא לך
לדינא (כתובות קה:)

ר' פפא ר' פפא ר' פפא

Unanswered Questions From ר' פפא:

1. בעי ר' פפא יש יד לפאה או אין יד לפאה (גדרים ו:ז).
2. בעא ר' פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי תיקו (גיטין טז).
3. בעי ר' פפא בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה מאי תיקו (גיטין כ:).

Two ר' פפא About Ritual Washing הלכות:

1. אמר ר' פפא הרי אמרו בעל קרי חולה שנתנו עליו ט' קבין מים טהור בעי ר' פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי תיקו (גיטין טז).
2. אמר ר' פפא האי אריהא דדלאי אין נוטלין ממנו לידיים דלא אתו מכח גברא (חולין קז).

Streets Of Chicago: Peterson, Devon, Touhy

Que Dicen El Publico

Do we care what people say?

Here are some ר' פפא's of דאמרי אינשי:

1. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי חברך מית אשר איתעשר לא תאשר (גיטין ל:).
2. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי קמי דשתי חמרא חמרא קמי רפוקא גרידיא דובלא (סוטה י).
3. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי כוזא מלעיל כאיסתרא מלתחת (סוכה כב:).
4. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי שפרע קיניה מחריב ביתיה (סנהדרין קב:).
5. והא אמרי אינשי במפתח בבי מטרא בא חמרא מוך שקיך וגני (תענית ו:).
6. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי רהיט ונפל תורא ואזיל ושדי ליה סוסיה באורייה (סנהדרין צה:).
7. ר' פפא אמר אבב חנאותא נפיש אינשי ומרחמי אבב בזיוני לא אחי ולא מרחמי (שבת לב).

דף יומי דאטאס און דאס דאס

היינו Someone might question my inclusion of this last one in מסכת שבת because it doesn't say ר' פפא himself: דאמרי אינשי. My response to this is borrowing the words of

“אי דייקנן כולי האי” (עירובין מח).

Was That רבי Or רבים?

וכרבי מחבירו (עירובין מו):

1. נפק לוי דרשה ברבים משמיה דרבי ולא קלסוה משמיה דרבים וקלסוה (גיטין כ.). (גם ראה גיטין עז.).
2. אמר ר' יוסף מריה דאברהם רבים ברבי איחלף לי (עירובין עה:).